

Adviescommissie afgesloten strafzaken

Postbus 20303 2500 EH Den Haag

Bezoekadres:
Lange Voorhout 7
2514 EA Den Haag

De zaak [REDACTED] (ACAS 001)

Inleiding

Op 20 november 2012 hebben mrs. G.G.J. Knoops en M.C. van Woudenberg van Knoops' Advocaten te Amsterdam namens de [veroordeelde], geboren op [geboortedatum] 1958 te [geboorteplaats], een verzoek ex art. 461 Sv tot het doen verrichten van voorbereidend onderzoek ingediend bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad. De procureur-generaal heeft het verzoek op 18 december 2012 doorgestuurd aan de Adviescommissie afgesloten strafzaken (hierna: de commissie).

Beknopt relaas van de feiten

Op dinsdagavond 13 september 1994 werkt [slachtoffer], 49 jaar, tot laat door op haar werk bij Vluchtelingenwerk in Groningen. Het is haar laatste werkdag. Zij is naar huis gegaan, maar niet bekend is hoe; haar fiets blijft in elk geval op het werk staan. Bewoners in de buurt van de woning van [slachtoffer], elders in Groningen, horen rond 02.00 uur in de nacht van 13 op 14 september 1994 een auto stoppen en ruziënde stemmen, waarvan één Engelstalig is. De bovenbuurvrouw van [slachtoffer] hoort rond 02.28 uur een paar minuten lang gekrijs van een vrouw.¹ De volgende dag komt [slachtoffer] niet op een afspraak. Op 16 september 1994 wordt haar stoffelijk overschot in haar woning gevonden, onder een stapel kleren. Zij is gedood met tenminste 26 messteken.

Kort na het aantreffen van het stoffelijk overschot van [slachtoffer] doet de technische recherche onderzoek op de plaats delict. Daarbij wordt onder meer een koord veiliggesteld. Dat koord ligt onder het stoffelijk overschot. Verder is een laken inbeslaggenomen dat op het bed lag in de slaapkamer van de woning van [slachtoffer]. Ook zijn haren veiliggesteld.

Op 12 december 1994 wordt een Egyptische asielzoeker met eerdere geweldsantecedenten en cliënt van [slachtoffer] bij Vluchtelingenwerk, als verdachte aangehouden. Hij ontkent. Op 17 januari 1995 wordt hij in vrijheid gesteld. Hij verdwijnt uit beeld. De zaak blijft onopgehelderd.

Op 26 augustus 2005 meldt [veroordeelde] zich bij de politie Groningen, bureau Rademarkt. Hij zegt dat hij een moord wil bekennen die hij 10 à 15 jaar eerder gepleegd heeft. Twee politieambtenaren ([verbalisant 1] en [verbalisant 2]) nemen hem mee in een auto om de plaats aan te wijzen waar hij het delict gepleegd had. [Veroordeelde] wijst de straat en in die straat het huizenblok aan waar hij het feit gepleegd had. [Slachtoffer] woonde in die straat en in dat huizenblok.

¹ Het verzoekschrift lijkt te suggereren dat dit gegeven niet eerder bekend was. De verklaring van deze getuige is echter in samengevatte vorm terug te vinden in het strafdossier.

Het koord dat onder het stoffelijk overschot was aangetroffen, is op negen plekken bemonsterd. In 2005 heeft het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) die bemonsteringen onderworpen aan DNA-onderzoek. Toen is in twee van de negen bemonsteringen een mengsel aangetroffen van celmateriaal van een vrouw en een man. Het hoofdprofiel in beide bemonsteringen is dat van de vrouw. Het profiel matcht met het DNA-profiel van [slachtoffer] en de kans dat een willekeurig gekozen vrouw hetzelfde DNA-profiel bezit als dat van het hoofdprofiel is minder dan één op één miljard. Het DNA-profiel van de man is het onderliggende profiel. De DNA-kenmerken van de man die zichtbaar zijn in dat mengprofiel komen overeen met de desbetreffende kenmerken in het DNA-profiel van [veroordeelde]. De kans dat een willekeurig gekozen man dezelfde DNA-kenmerken bezit als de onderliggende DNA-kenmerken in het DNA-profiel van het celmateriaal in die twee bemonsteringen bedraagt circa 1 op 200.

Rechtsgang

[Veroordeelde] is op 26 augustus 2005 aangehouden en vervolgens in verzekering gesteld. Hij is op 30 augustus 2005 verhoord door de rechter-commissaris ter gelegenheid van de behandeling van de vordering tot inbewaringstelling. [Veroordeelde] is tussen 27 augustus en 8 september 2005 15 keer verhoord door de politie. Sommige van die verhoren duurden kort, andere lang. Bij een deel van de verhoren heeft de politie zich laten bijstaan door psycholoog J. van Sleen; zij heeft bij een deel van de verhoren meegekeken. In een notitie van 12 september 2005 schrijft zij: "De verdachte lijkt niet suggestibel/compliant: hij laat zich er niet toe aanzetten te antwoorden op een vraag wanneer hij het antwoord op de vraag niet weet/zich dit niet herinnert."

[Veroordeelde] kan zich niet veel van het delict herinneren. Hij kan geen motief opgeven voor de door hem bekende daad. Zijn verklaringen zijn deels innerlijk tegenstrijdig. Zijn verklaringen stroken voor een deel wel en voor een deel niet met de feiten zoals vastgesteld door de politie.

In de strafzaak zijn rapportages over [veroordeelde] opgesteld door een psychiater en een psycholoog. De rechtbank heeft die rapportages betrokken bij haar vonnis. De rechtbank overweegt dat de inhoud van die rapporten de rechtbank geen aanleiding geeft om aan de betrouwbaarheid van de verklaringen van verdachte te twijfelen.

De rechtbank Groningen heeft [veroordeelde] op 22 december 2005 ter zake doodslag op [slachtoffer] veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 8 jaar. Het belangrijkste bewijs werd gevormd door de bekennende verklaringen van [veroordeelde]. Het rapport van het NFI van het DNA-onderzoek naar de bemonsteringen van het koord werd als ondersteunend bewijs gebruikt. De rechtbank onderkende dat de bewijswaarde van dat rapport gering was, maar overwoog dat [veroordeelde] niet werd uitgesloten. Tegen het vonnis van de rechtbank is geen hoger beroep ingesteld. [Veroordeelde] heeft de aan hem opgelegde straf uitgezeten.

[Veroordeelde] gelooft ook nu nog dat hij de dader is. Hij stemt wel in met een onderzoek van de zaak.

Het verzoek van de veroordeelde en zijn raadslieden

Voorafgaande aan de indiening van het verzoek heeft Dr. H. Timmerman het rapport "Heeft [veroordeelde] [slachtoffer] vermoord?" opgesteld. Het rapport is gedateerd januari 2011. Timmerman heeft enkele keren met [veroordeelde] gesproken. Het rapport is overgelegd door de raadslieden van [veroordeelde].

Verder heeft de heer D. Gosewehr een verslag over de zaak opgesteld. Dat verslag is gedateerd juli 2012. Ook dat verslag is overgelegd door de raadslieden van [veroordeelde].

Verder heeft prof. dr. H. Merckelbach studie gemaakt van de rapporten die in 2005 in de strafzaak door de psychiater en de psycholoog waren opgemaakt. Zijn verslag is uitgebracht op 15 juli 2011 en is overlegd door de raadslieden.

Voorts is op verzoek van de raadslieden aanvullend DNA-onderzoek verricht door Verilabs Nederland BV/BaseClear BV (hierna: Verilabs). Het van dat onderzoek opgemaakte rapport d.d. 27 augustus 2012 is ook overgelegd door de raadslieden van [veroordeelde].

De raadslieden dragen een aantal [deels overlappende] aanwijzingen aan, die huns inziens door nader onderzoek mogelijk kunnen uitgroeien tot nova.

- De raadslieden verwijzen naar de rapportage die is opgesteld door dr. H. Timmerman. Volgens die rapportage beschikt [veroordeelde] niet over daderkennis en is hij niet in staat aan te geven wat er precies in het huis van [slachtoffer] is gebeurd.
- De raadslieden vragen aandacht voor de gang van zaken rond de zelfmelding van (veroordeelde). Tijdstippen in pv's kloppen niet met elkaar en met de herinnering van [veroordeelde]; in het dossier is niet vermeld dat een dienstdoende politieambtenaar op de avond van de melding met het Cold Case Team contact heeft opgenomen om uit te vinden over welke zaak het zou kunnen gaan. De agenten die 's avonds met [veroordeelde] zijn gaan rondrijden om het huis aan te wijzen, wisten mogelijk om welke moord (en welk huis) het ging; wellicht hebben zij daderkennis overgebracht op [veroordeelde].
- De raadslieden wijzen voorts op het ontbreken van daderwetenschap in de verklaringen van [veroordeelde]. Op essentiële punten verklaart [veroordeelde] anders dan de ware toedracht, bijvoorbeeld over het aantal messteken waarmee hij [slachtoffer] heeft gedood, en de plaats van de steken.
- Verder verwijzen de raadslieden naar het rapport van prof. dr. Merckelbach. Merckelbach concludeert dat in de psychologische en psychiatrische rapportages over [veroordeelde] ten onrechte geen rekening is gehouden met diens medische voorgeschiedenis (hersenbloeding). Een dergelijke hersenbloeding leidt vaak tot depressies en geheugenstoornissen en daardoor tot suggestibiliteit. Dit was de rechtbank destijds onbekend.
- Tot slot verwijzen de raadslieden naar Y-chromosomaal DNA-bewijs. Op een koord waarmee mogelijk een verwurgingspoging gedaan is, is in 2005 DNA aangetroffen dat zou kunnen wijzen in de richting van [veroordeelde]. Zowel het gewone [autosomale] als het Y-chromosomale DNA, beide overigens partiële profielen, kan in de richting van [veroordeelde] wijzen. De raadslieden stellen dat volgens recente wetenschappelijke literatuur de bewijswaarde van Y-chromosomaal DNA veelal wordt overschat.

Gevraagd onderzoek

In hun verzoek vragen de raadslieden het volgende onderzoek te verrichten, ten aanzien van twee vragen:

- Hoe is de avond van het zelfmelden (26 augustus 2005) verlopen, meer in het bijzonder, welke (daderschaps)informatie is uitgewisseld tussen de rechercheurs en het Cold Case Team? In dat kader vragen de raadslieden om het volgende:
 - het horen van de twee politieambtenaren die met [veroordeelde] hebben rondgereden;
 - het horen van de dienstdoende receptionist van het politiebureau op de Rademarkt in Groningen over het tijdstip waarop [veroordeelde] zich gemeld heeft;

- het horen van leden van het Cold Case Team, in ieder geval van brigadiers [verbalisant 3] en [verbalisant 4];
 - onderzoek naar het BP5-systeem op het politiebureau aan de Rademarkt: raadpleging daarvan zou nadere informatie kunnen verschaffen omtrent de omstandigheden waaronder deze melding van [veroordeelde] plaatsvond inclusief het tijdstip. Dit tijdstip is van belang gelet op de uiteengezette interactie tussen de dienstdoende rechercheurs en leden van het Cold Case Team die avond;
 - het horen van [veroordeelde] zelf.
- Is het aannemelijk dat [veroordeelde] een valse bekentenis heeft afgelegd en zo ja, is daarvoor een plausibele verklaring aanwijsbaar? In dit kader wordt gevraagd om:
 - analyse van de (audiovisuele registratie van de) verhoren;
 - onderzoek door forensisch experts naar de vraag of sprake is van een 'valse' bekentenis;
 - het horen van prof. Merckelbach;
 - psychologisch onderzoek naar de mate van suggestibiliteit van [veroordeelde];
 - het horen van dr. Blom c.q. prof. De Knijff omtrent de precieze duiding van het Y-chromosomale DNA aan het touw in onderhavige zaak, in het licht van de waarschijnlijkheid dat het touw - indien gebruikt door [veroordeelde] - niet meer DNA sporen van hem zou bevatten.

Het verzoek van de procureur-generaal

Op de voet van artikel 462 Sv heeft de procureur-generaal bij brief van 18 december 2012 aan de commissie advies gevraagd over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Daarbij ware aandacht te besteden aan de vraag naar het nut en de noodzaak van een analyse van de bekennende verklaringen van [veroordeelde] door een onafhankelijke (in bekentnissen ingevoerde) rechtspsycholoog, alsmede in een interpretatie van de combinatie van de DNA-sporen die op de plaats van het delict zijn aangetroffen.

Het wettelijk kader voor de behandeling van verzoeken

Op grond van artikel 462, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering is de Adviescommissie afgesloten strafzaken belast met de advisering over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Dat wil zeggen een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c. Volgens laatstgenoemde bepaling kan de Hoge Raad een veroordeling herzien indien er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De commissie brengt haar advies uit aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad (art. 462, lid 1, Sv) of aan de Hoge Raad zelf (art. 469, lid 1, Sv).

In de Nota van Toelichting bij het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken wordt opgemerkt dat onder de vraag naar de wenselijkheid van een nader onderzoek, kan worden begrepen de vraag naar de vraagstelling en inrichting van dat onderzoek (§ 2.1). Ook kan de commis-

sie adviseren om in het kader van een nader onderzoek de door haar wenselijk geoordeelde onderzoekshandelingen te doen uitvoeren (Nota van Toelichting bij artikel 8 van het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken).

Verschoning

Prof. dr. H. Merckelbach, één van de vaste leden van de commissie, heeft in deze zaak op verzoek van de verdediging een rapport opgesteld. Om die reden heeft hij zich verschoond. In zijn plaats heeft plaatsvervangend lid prof. dr. mr. C. Bijleveld deelgenomen aan de werkzaamheden van de commissie.

De (onderzoeks)activiteiten van de commissie

De commissie heeft het procesdossier toegestuurd gekregen. Vanuit de commissie zijn de leden Visser, Posthumus en Bijleveld belast met de voorbereiding van het advies. Zij hebben, onafhankelijk van elkaar, op het kantoor van de secretaris het dossier bestudeerd. Nadien hebben zij hun bevindingen meermalen besproken.

Bij de dossierstukken bevindt zich geen proces-verbaal van de terechtzitting van 8 december 2005 van de rechtbank Groningen waarop de zaak van [veroordeelde] is behandeld. De commissie heeft bij de dossierstukken geen schriftelijk requisitoir en evenmin een schriftelijke pleitnotitie aangetroffen.

In februari 2013 heeft de commissie aan de politie Groningen enkele vragen voorgelegd:

- Zijn er bij de politie nog stukken van overtuiging zoals de broek van de eerdere verdachte, het touw dat op de PD is aangetroffen, de lakens van het bed van het slachtoffer [slachtoffer), en dergelijke?
- Welke verhoren zijn er op beeld- en/of geluidsdrager vastgelegd en zijn die eventueel in te zien?
- Is er in deze zaak een politiejournaal bijgehouden en zo ja, kan de ACAS daarover beschikken?
- Is de zaak ooit aan een review of soortgelijke procedure onderworpen door het Cold Case Team?

Ten tijde van de afronding van dit advies was, ondanks een rappel, geen reactie ontvangen. Gelet op de hieronder te vermelden uitkomst van onderzoek door het NFI vindt de commissie het niet noodzakelijk nogmaals te rappelleren en de antwoorden van de politie Groningen af te wachten.

Hoewel verzoeker niet om nieuw DNA-onderzoek heeft gevraagd, heeft de commissie besloten na te gaan of dergelijk DNA-onderzoek mogelijk was. Eventueel nieuwe DNA-bevindingen zouden immers in potentie veel krachtiger kunnen zijn - en daarmee meer helderheid kunnen verschaffen over de duiding van de DNA-sporen op de plaats delict -, dan de uitkomsten van het door verzoeker gevraagde onderzoek. Daarbij komt dat bij een deel van het door verzoeker gevraagde onderzoek een beroep gedaan zou moeten worden op het geheugen van personen over gebeurtenissen van inmiddels ruim 8 jaar geleden, met alle onzekerheid van dien. De commissie voorzag drie mogelijke uitkomsten van nieuw DNA-onderzoek: de resultaten zouden hetzelfde opleveren als het eerdere onderzoek; de resultaten zouden als ontlastend voor [veroordeelde] kunnen worden uitgelegd; en de resultaten zouden als belastend voor [veroordeelde] kunnen worden uitgelegd.

Op 7 maart 2013 heeft de commissie aan het NFI gevraagd een overzicht te geven van het onderzoeksmateriaal in deze zaak dat nog aanwezig is bij het NFI en een beschrijving te geven van de (technische) mogelijkheden om aan dat materiaal nader DNA-onderzoek te verrichten. Bij brief van 20 maart 2013 heeft het NFI de gevraagde informatie verstrekt.

De zaak is op 22 maart 2013 besproken in de vergadering van de commissie. Toen is besloten het NFI te vragen nader DNA-onderzoek uit te voeren. Vervolgens heeft de commissie bij brieven van 28 maart 2013 de procureur-generaal en de raadslieden van [veroordeelde] in kennis gesteld van het voornemen van de commissie nader onderzoek te laten verrichten. In de brieven staat onder meer:

“Ten behoeve van een goed onderbouwd advies, acht de ACAS nader DNA-onderzoek noodzakelijk. Dit DNA-onderzoek, dat nog niet eerder verricht is, kan mogelijk meer helderheid verschaffen over de duiding van de DNA-sporen die op de plaats van het delict zijn aangetroffen. De ACAS is voornemens de Landelijk Officier Forensische Research te verzoeken opdracht te geven tot:

- DNA-onderzoek met de nieuwste technieken aan monsters van het koord en van het laken die op de plaats delict zijn aangetroffen;
- Indien mogelijk: DNA-onderzoek naar de geografische herkomst van de donor van de sporen;
- Mitochondriaal DNA-onderzoek op de haren die zijn aangetroffen in het bed van het slachtoffer.

Indien u aanvullende DNA-onderzoekswensen heeft, verzoek ik u mij dat binnen 14 dagen te laten weten. De commissie zal dan bezien of deze wensen kunnen worden meegenomen.”

Noch van de PG noch van de raadslieden is een reactie gekomen op deze brieven die heeft geleid tot aanpassing van de vraagstelling aan het NFI.

Alvorens aandacht te besteden aan de resultaten van het door de commissie in gang gezette onderzoek, volgt hieronder een kort overzicht van het DNA-onderzoek dat voor 2013 was uitgevoerd aan de bemonsteringen van het inbeslaggenomen koord (ABS805), aan de bemonsteringen van het inbeslaggenomen laken (AET539) en aan haren (AVA010, AVA011, AVA017 en AVA018).

- Koord (ABS805)

Van het koord zijn 9 bemonsteringen genomen: ABS805#1 t/m 9. Het NFI heeft alle negen bemonsteringen in 2005 onderworpen aan autosomaal DNA-onderzoek. Bemonstering ABS805#8 is in 2005 door het Forensisch Laboratorium voor DNA Onderzoek (FLDO) onderworpen aan Y-chromosomaal DNA-onderzoek. In 2012 heeft Verilabs ABS805#8 en #9 onderworpen aan autosomaal en Y-chromosomaal DNA-onderzoek. Hieronder volgt een opsomming van de resultaten van die onderzoeken.

autosomaal DNA-onderzoek

Bemonstering #5 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door het NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] 1 op 1 miljard.²

² Omwille van de leesbaarheid worden de resultaten op een ‘simpele’ wijze weergegeven. In de rapportages van het NFI en Verilabs worden de conclusies uitgebreider weergegeven. Bij lezing van de simpele

Bemonstering #8 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door het NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 1 miljard) en [veroordeelde] (1 op 200).

Bemonstering #9 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door het NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 1 miljard) en [veroordeelde] (1 op 200).

Bemonstering #8 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door Verilabs in 2012 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 1 miljard) en [veroordeelde] (statistische berekening niet mogelijk).

Bemonstering #9 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door Verilabs in 2012 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 1 miljard) en [veroordeelde] (statistische berekening niet mogelijk).

Y-chromosomaal DNA-onderzoek

Bemonstering #8 is in 2005 door het FLDO onderworpen aan Y-chromosomaal onderzoek met als resultaat: 8 Y-chromosomale DNA-kenmerken matchen met [veroordeelde].

Bemonstering #8 is in 2012 door Verilabs onderworpen aan Y-chromosomaal onderzoek met als resultaat: 5 Y-chromosomale DNA-kenmerken matchen met [veroordeelde].

Bemonstering #9 is in 2012 door Verilabs onderworpen aan Y-chromosomaal onderzoek met als resultaat: 2 Y-chromosomale DNA-kenmerken matchen met [veroordeelde].

- Laken (AETS39)

Van het laken zijn 6 bemonsteringen genomen: AETS39#2 t/m 7.

Bemonstering #5 heeft bij autosomaal onderzoek door het NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: een NN man.

Bemonstering #5 heeft bij autosomaal DNA-onderzoek door Verilabs in 2012 als resultaat opgeleverd: een NN man (1 op 676.000).

Bemonstering #5 heeft bij Y-chromosomaal DNA-onderzoek door Verilabs in 2012 als resultaat opgeleverd: het extract bevat mannelijk DNA van één of twee mannen, maar matcht niet met [veroordeelde].

Bemonstering #6 heeft bij autosomaal onderzoek door NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 400.000).

Bemonstering #7 heeft bij autosomaal onderzoek door NFI in 2005 als resultaat opgeleverd: [slachtoffer] (1 op 1 miljard).

- Haren bovenlaken AVA010 (haar a) en AVA011 (haar b)

Het resultaat van onderzoek aan AVA010 door het NFI in 2005 was dat die haar niet geschikt was voor autosomaal DNA-onderzoek.

Het resultaat van onderzoek aan AVA011 door het NFI in 2005 was dat de haar wel geschikt was voor autosomaal DNA-onderzoek. Van het celmateriaal van die haar is een DNA-profiel verkregen met als resultaat: [slachtoffer] (1 op 800.000).

- Haren hoofdkussen AVA017 (haren c en d) en AVA018 (haren e en f)

Het resultaat van onderzoek aan AVA017 door het NFI in 2005 was dat de haren niet geschikt waren voor autosomaal DNA-onderzoek.

weergave moet steeds bedacht worden dat aan deze weergave voorafgaat de vaststelling dat [slachtoffer], [veroordeelde] of een NN de donor van het materiaal kan zijn en dat de kans dat een willekeurig gekozen vrouw/man dezelfde DNA-kenmerken heeft 1 op x is.

Het resultaat van onderzoek aan AVA018 door het NFI in 2005 was dat de haren niet geschikt waren voor autosomaal DNA-onderzoek.

De commissie heeft op 26 april 2013 aan de Landelijk Officier Forensische Research het volgende gevraagd:

“Op grond van de ontvangen informatie, verzoek ik u om het NFI, danwel het Forensisch Laboratorium voor DNA-onderzoek te Leiden (FLDO), opdracht te geven tot de volgende onderzoeken:

- DNA-onderzoek met het NGM-systeem aan de bemonsteringen ABS805#1, #2, #3, #4, #6 en #7 van het koord; idem aan AET539#2, #3 en #4 van het laken; indien er voldoende materiaal is, aansluitend of gelijktijdig onderzoek van deze monsters (door het FLDO) naar de geografische herkomst.
- Indien voldoende materiaal resteert: DNA-onderzoek naar geografische herkomst aan de bemonsteringen ABS805#8 en #9 van het koord en aan AET539#5 van het laken. Dit betreft de bemonsteringen die Verilabs/Baseclear aan het NFI heeft teruggezonden.
- Mitochondriaal DNA-onderzoek aan de haarsporen a t/m f en vergelijking van het resulterende mt DNA-profiel met het mt DNA-profiel van de veroordeelde [veroordeelde].

Voorts verzoek ik u om ten behoeve van de waarheidsvinding het door Verilabs vervaardigde autosomale DNA-profiel van AET539#5 in de DNA-databank te doen opnemen.”

Het NFI heeft verslag uitgebracht bij rapport van 9 augustus 2013.

De commissie heeft de zaak in haar vergadering van 30 augustus 2013 opnieuw besproken. Op 17 september 2013 is het advies vastgesteld.

De bevindingen van de commissie

Het NFI heeft op 9 augustus 2013 rapport uitgebracht. Het volledige rapport gaat als bijlage bij dit advies. Voor de beoordeling van deze zaak zijn in het bijzonder de bevindingen met betrekking tot bemonsteringen ABS805#2 en #4 relevant. Het NFI heeft bij het nader onderzoek aan deze twee bemonsteringen matches met het DNA-profiel van [veroordeelde] gevonden. Bij bemonstering #2 rapporteert het NFI dat er een DNA-profiel is afgeleid van een man. Het DNA-profiel van [veroordeelde] matcht met het afgeleide DNA-profiel. De berekende frequentie van het afgeleide DNA-profiel is kleiner dan één op één miljard. Ofwel, de kans dat het DNA-profiel van een willekeurig gekozen man met dit afgeleide DNA-profiel matcht is kleiner dan één op één miljard.

Over bemonstering #4 rapporteert het NFI dat er een onvolledig DNA-profiel is afgeleid van een man. Het DNA-profiel van [veroordeelde] matcht met het afgeleide DNA-profiel. De berekende frequentie van het afgeleide DNA-profiel is ongeveer 1 op 50 miljoen. Ofwel, de kans dat het DNA-profiel van een willekeurig gekozen man met dit afgeleide onvolledige DNA-profiel matcht is ongeveer 1 op 50 miljoen.

De bevindingen passen bij de eerdere onderzoeksbevindingen ten aanzien van bemonsteringen ABS805#8 en #9 waarbij, ook al was de berekende frequentie laag (1 op 200), niet kon worden uitgesloten dat [veroordeelde] de donor was van het onderzochte materiaal. De commissie be-

trekt bij haar overwegingen dat het touw waarvan de bemonsteringen ABS805#2 en #4 zijn genomen, *onder* het lichaam van het slachtoffer lag. De bevindingen van het NFI geven daarmee steun aan de bekende verklaringen van [veroordeelde] dat hij in de woning is geweest en het slachtoffer heeft gedood. De bevindingen zijn niet te rijmen met andere verklaringen voor de (gedeeltelijke) daderkennis van [veroordeelde]. Het nadere onderzoek heeft daarmee meer belastend bewijs tegen [veroordeelde] opgeleverd.

Alles overwegende is de commissie van oordeel dat, gezien het rapport van het NFI van 9 augustus 2013, er geen aanleiding is voor onderzoek naar de door verzoeker opgegeven onderwerpen.

Conclusie

De commissie adviseert geen onderzoek te doen naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Tilburg, 20 september 2013

C.J.C.F. Fijnaut,
voorzitter Adviescommissie afgesloten strafzaken

Bijlage: rapport NFI d.d. 9 augustus 2013